

مطالعه گذشتہنگر بر روی رادیوگراف های اخذ شده از گربہهای تروماتیک ارجاعی به بیمارستان دام های کوچک دانشگاه تهران

سیدسینا نعیمایی موسوی^{۱*}، سارنگ سروری^۱، یاسمین والی^۱، المیرا قاسمی^۲

۱. دپارتمان رادیولوژی و جراحی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

۲. دانشجوی دکتری عمومی دامپزشکی دانشگاه تهران

۳. دانشجوی دکتری تخصصی رادیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

Ssnm96@gmail.com

مطالعه ی حاضر با توجه به اهمیت مدیریت بیماران تروماتیک جهت کاهش مرگ و میر و افزایش بهبود و درصد نجات این بیماران پایه ریزی شده است. لذا هدف از این مطالعه ارائه ی روش مناسب تریاژ با کمک تصویربرداری تشخیصی به هنگام مواجهه با گربہهای تروماتیک است. در این مطالعه که به صورت گذشته نگر بر روی پرونده های مربوط به گربه های ارجاعی به بیمارستان دام های کوچک دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران در دو ماه فروردین و اردیبهشت ۹۷ صورت گرفته است، پروندهها بررسی و نهایتا ۳۷ گربه تروماتیک ارجاع شده وارد مطالعه گردیدند. پروندهها براساس محل آسیب دیدگی دستبندی شدند. نتایج حاصل از بررسی رادیوگراف ها نشان داد که بیش از ۷۰ درصد کیسههای ارجاعی در اثر تروما دچار عارضه در اندامهای خلفی بوده اند. بیش از ۳۰ درصد شکستگی ها در استخوان لگن و محل اتصال ساکروم و ایلیم مشاهده گردید. همچنین در گربہهایی که به بلوغ اسکلتی نرسیده اند شکستگی عمدتا در محل صفحه رشد گزارش شده است. بیشترین علت تروما در گربہها تصادفات رانندگی و سقوط از ارتفاع بوده است. براساس نتایج حاصل از این مطالعه توصیه میشود به هنگام برخورد با گربہهای تروماتیک تصویربرداری از اندامهای خلفی در اولویت قرارگیرد. از دیگر مواردی که در برخورد با این کیسهها باید انجام شود تصویربرداری از ناحیه قفسه سینه به منظور آگاهی از وجود درگیری در ریه یا پارگی دیافراگم است که در ۲۱ درصد موارد دیده شده. شکستگی در ناحیه مهره های ستون فقرات در مطالعه حاضر گزارش نشده است که می تواند به دلیل خصوصیات آناتومیکی و دینامیکی این حیوانات باشد. نهایتا محققان پیشنهاد میکنند که با توجه به نتایج مطالعه حاضر سیستم تریاژ مناسب با استفاده از تصویربرداری تشخیصی برای گربه های تروماتیک پایه ریزی گردد.

بررسی قدرت بیماری زایی، تغییرات ژنتیکی و راه های درمان ویروس ابله در گله های قناری: مقاله مروری

حسام الدین عمادی چاشمی^۱، حسین اخلاقی^۲، علیرضا مشتاقی^۳، نوید گلباغی^۴

۱. گروه علوم بالینی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه سمنان.

۲. دانشجوی دکتری دامپزشکی دانشکده دامپزشکی دانشگاه سمنان.

a.r.moshtaghi12@gmail.com

مقدمه: ویروس ابله یکی از حادترین و کشنده ترین ویروس ها، بخصوص درگله های قناری می باشد. به علت انتشار ساده و اهسته ابله، درگیری گله ها بسیار زیاد بوده و دوره کمون بیماری در قناری بین ۴ تا ۱۴ روز می باشد و واگیری بسیار بالایی دارد. یکی از ویژگی های این ویروس، داشتن ژنوم بزرگ می باشد که در ساخت واکسن بسیار از آن استفاده شده است. روش کار: هدف از انجام این مطالعه، مروری بر علائم بالینی و خسارات ناشی از ویروس ابله در گله های قناری و بررسی راه های درمان آن می باشد. ویروس ابله ۳ نوع بیماری زایی دارد؛ فرم جلدی باعث ایجاد ضایعات پوستی روی پنجه ها، اطراف چشم و منقار می شود. فرم دیفتریک باعث ایجاد ضایعات پنییری شکل و خاکستری رنگ در ناحیه حلق، حنجره و زبان می شود. فرم سپتی سمیک که خطرناک ترین و کشنده ترین فرم ابله محسوب می شود و ۹۰ تا ۱۰۰ درصد تلفات دارد. یکی دیگر از علائم این بیماری پف کردن پرند و کاهش اشتها می باشد. واگیری آن نیز از طریق پرند های تازه خریداری شده یا پرند های آزاد است. بحث و نتیجه گیری: زخم های پوستی شبیه زگیل و ندول های مخاطی در حلق و حنجره همراه با تلفات بالا، ما را به ابله مشکوک می کند. ولی می توان با روش های آزمایشگاهی و تزریق در تخم مرغ جنین دار، بیماری را بطور قطعی تشخیص داد. تا کنون هیچ دارویی برای درمان قطعی آن وجود ندارد و اگر گله ای درگیر شود در بهترین حالت تا ۴۰ درصد تلفات می دهد. اما اگر به موقع تشخیص داده شود می توان با انجام واکسیناسیون از شدت تلفات آن کاست. استفاده از ویتامین های A و C و ضد عفونی فضای کلی پرند ها از اهمیت فوق العاده ای برخوردار است. کلمات کلیدی: ویروس ابله، پاتوژن، قناری، درمان